

בתי המשפט

בית משפט השלום חיפה		בשא 012639/05
בתיק עיקרי: א 020463/04		
בפני:	כב' השופטת ר. למלשטריך-לטר	תאריך: 21/12/2005

גיא דביר

ע"י ב"כ עו"ד

אילון אגרט ושות'

המבקש

- נ ג ד -

קיי.אס.פי בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד

ד. גור

המשיבה

החלטה

1. המבקש, (הוא הנתבע בתביעה העיקרית) הגיש בקשה זו על מנת שבית המשפט יורה על סילוק התביעה על הסף מ-4 נימוקים שונים: העדר עילה, העדר יריבות, תביעה טורדנית וקנטרנית, וכן העדר סמכות מקומית.

2. הרקע העובדתי

2.1 המבקש הוא הנתבע בתביעה שהגישה החברה המשיבה במסגרת חוק איסור לשון הרע. נטען כי החברה התובעת, שהינה חברת מחשבים ידועה, נדרשה על ידי הנתבע להחליף מעבד מסויים למחשב. החברה סרבה להחליף את הרכיב בטענה כי לא הנתבע הוא שרכש את הרכיב ולכן, אחריות ככל שישנה תקפה כלפי רוכש המוצר בלבד (עובדה שהנתבע מודה בה בכתב ההגנה בס' 22 לכתב ההגנה). עוד נטען כי המעבד אינו זה אשר נרכש אצל התובעת וכן כי היה פגום פיזית, ולכן איננו בר אחריות. הנתבע בתגובה הפיץ ברשת האינטרנט מכתב שלטענת התובעת פוגע בשמה הטוב ובפרנסתה.

3. העדר עילה

- 3.1 הנתבע טוען כי כתב התביעה נעדר עובדות המקימות עילת תביעה. הטענה סתמית, ואיננה מבוססת.
- 3.2 כתב התביעה טוען לפרסום, שנעשה על ידי הנתבע, לגבי דברים שיש בהם כדי לפגוע בשמה הטוב, משלח ידה ובעסקה של החברה. (ראה סעיפים 8,10,11,12,14 לכתב התביעה).
- 3.3 מרכיבים אלו די בהם כדי ליצור עילת תביעה, שאם תוכח, ובמקרה של העדר הגנה מתאימה, תחייב את הנתבע בפיצוי התובעת.
- 3.4 לפיכך דין טענה זו להדחות.

4. העדר יריבות

- 4.1 הנתבע טוען כי התביעה מסתמכת על פרסום ברשת האינטרנט על ידי גולש אנונימי המתקרא "רומני" ולכן אין כלל יריבות בין התובעת לנתבע.
- 4.2 יחד עם זאת הנתבע מאשר בכתב הגנתו כי שלח את תוכן המכתב למספר גורמים הקשורים לדעתו לסוגיית הגנת הצרכן לרבות : הפורום לצרכנות, השר בנימין נתניהו, מר אהוד ברק, אתרי החדשות Nrg , Ynet. למעשה הנתבע מאשר בכתב הגנתו כי בצע "פרסום" של המכתב, כפי שמוגדר "פרסום" בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה 1965. התביעה טוענת כי גם הפרסום באינטרנט הינו פרסום שנעשה על ידי הנתבע, ויש לאפשר לה להוכיח עובדה זו.
- 4.3 מאחר והתביעה איננה מסתמכת אך ורק על פרסום "רומני" באינטרנט, אלא גם על דבר דואר שנחזה להיות נשלח לנמענים שונים מאת הנתבע כשכתובת הדואר האלקטרוני שלו מופיעה שם, אין מקום בשלב זה לטענת העדר יריבות.
- 4.4 טענת העדר יריבות, נדחת.

5. התביעה טורדנית וקנטרנית

- 5.1 הנתבע טוען כי התביעה הינה קנטרנית וטורדנית שכן סביר שצרכנים שאינם מרוצים יביעו את דעתם.
- 5.2 השאלה שתצטרך להבחן במהלך משפט זה הינה אם אכן הנתבע בצע פרסום המכתב, ואם לנתבע קיימת הגנה מאותן הגנות שמקים חוק איסור לשון הרע. רק לאחר קביעה כזו ניתן יהיה לדעת אם התביעה יש בה ממש, אם לאו.
- 5.3 על פניו, תביעה בגין השמצה של חברה מסחרית ברבים, אם אכן יש בה משום לשון הרע, איננה תביעה קנטרנית או טורדנית.

6. העדר סמכות מקומית

- 6.1 המבקש טוען כי הסמכות המקומית שמורה למחוז תל אביב בשל כך שמקום מגורי המבקש בתל אביב ולמשיבה סניף בתל אביב. המשיבה לא סתרה את הטענה כי יש לה סניף בתל אביב.
- 6.2 המשיבה טוענת כי לענין הסמכות המקומית נסמכה על ס' 3 (א) (5) לתקנות סדר הדין האזרחי המקנה סמכות מקומית לפי מקום המעשה או המחדל שבשלו תובעים, כאשר פרסום ברשת האינטרנט ניתן לראותו כפרסום גם בחיפה.
- 6.3 אלא שתקנה 3 (א1) גוברת על האפשרויות השונות במסגרת תקנה 3 (א). הרישא של ס' 3 (א1) נפתח במילים " על אף האמור בתקנת משנה (א) ". לפיכך, גם מלשון הסעיף עצמו נלמד היתרון שיש לסעיף זה על פני החלופות בס' 3 (א).
- 6.4 וראו קביעה לענין זה בברע 01 / 3216 (מחוזי י-ם) הטלויזיה החינוכית הישראלית נ' ישראל סאן בע"מ [פדאור (לא פורסם) 02 (6) 113], עמוד 1
- "סעיף 3(א1) הגביל את אפשרויות התביעה שהיו לתובע פוטנציאלי עובר לתיקון:
- הוא מונע מן התובע "פורום שופינג" לכלל סניפי הנתבע (בהתאם, למשל, לסעיף 3 (א1) לתקנות), וקובע מפורשות כי מקום שקיימת חפיפה בין מקום עסקיו (או אחד ממקומות עסקיו) של התובע ובין מקום עסקו (או

אחד ממקומות עסקיו של הנתבע - התביעה תוגש לבית המשפט באותו תחום שיפוט של החפיפה."

6.5 מטרתה של תקנה 3(א) הינה להורות באופן מחייב לתובע בעל מספר סניפים לרבות במקום מושבו של הנתבע, להפעיל את זכויותיו הדיוניות במקום מושבו של הנתבע על מנת למזער את הפגיעה בנתבע. על בעלי דין חלה חובת תום הלב בנקיטת הליכים אזרחיים, ועליהם להפעיל זכויותיהם הדיוניות בתום לב. (ראה בר"ע 305/80 שילה נ. רצקובסקי פד לה (3) עמ 449).

6.6 אכן, מדינת ישראל קטנה ואי הנוחות שתגרם לנתבע בנסיעה מתל אביב לחיפה איננה נוראית (רע"א 6920/94 לוי נ. פולג פד מט (2) עמ' 731, אך אין בכך משום שחרור גורף של התובע מתקנה מחייבת בתקנות סדר הדין, שמלכתחילה נחקקה על מנת לשמור על נוחיות הדין.

7. לפיכך, אני מורה על העברת הדיון בתיק לבית משפט השלום בתל-אביב.

8. בשל קבלת הבש"א באופן חלקי, לא מצאתי לנכון לחייב את מי מהצדדים בהוצאות.

9. המזכירות תעביר העתק החלטה זו לצדדים.

ר. למלשטריך-לטר 54678313-12639/05
ניתנה היום כ' בכסלו, תשס"ו (21 בדצמבר 2005) בהעדר הצדדים.

ר. למלשטריך-לטר, שופטת

קלדנית: שלומית ב.
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה